# Motion till riksdagen 1985/86:K405

Marianne Karlsson (c)

Förbud mot narkotikapropaganda

---

Narkotikan omsätter enbart i Sverige 5–10 miljarder kronor om året. Det är otänkbart att någon vara skulle kunna säljas i så stor omfattning utan mycket omfattande reklam. För att nå sina målgrupper måste denna reklam vara fullt offentlig och lätt att finna. Den viktigaste förebyggande åtgärden, viktigare än motinformationen, är att förhindra att langarna når fram med sin information och att därmed drastiskt minska efterfrågan. Med tanke på detta och med tanke på att det både finns tillräckligt dokumenterat om narkotikamaffians inblandning i de stora internationella grammofon- och filmbolagen och att det finns tillräckligt med exempel på skivor och filmer med narkotikapropaganda, är kraftfulla åtgärder mer än väl berättigade.

Propaganda för narkotika måste förbjudas. Eftersom själva varan, narkotikan, är förbjuden sker all offentlig propaganda för narkotika i allmän form. Därför måste förbudet gälla allmänt lovprisande av narkotikamissbruk, instruktioner om hur narkotika brukas och allmänna beskrivningar av var och hur narkotika brukar säljas. Förbudet måste speciellt inriktas på narkotikapropaganda i olika media såsom film, skivor, video osv., och statliga myndigheter måste instrueras att i sin verksamhet förhindra narkotikapropaganda.

## Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar uttala sig för att förbud för narkotikapropaganda införs i narkotikalagen,

[2. att riksdagen beslutar uttala sig för att statens biografbyrå och andra mediaövervakande organ även får till uppgift att stoppa narkotikapropaganda,[1]]

[3. att riksdagen beslutar uttala sig för att statens kulturråd ej får ge kulturstöd till narkotikapropagerande popgrupper.[1]]

Stockholm den 21 januari 1986

*Marianne Karlsson (c)*



[1] 1985/86:Kr227.